

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 28970-02-20 פלוגית ואח' נ' פורטל זכויות העובדים ואח'

לפני כבוד השופטת בכירה עירית קויפמן

תובעים
1. פלוגית
2. אלמוני(קטין באמצעות אמו)
3. אלמונית(קטינה באמצעות אמה)
כולם ע"י ב"כ עוה"ד רועי טיבי

נגד

נתבעים
1. יניר לוינ בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד סער גרשוני
2. ודים לרנר
ע"י ב"כ עוה"ד אריאל דובינסקי

נגד

צד שלישי
יניר לוינ בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד סער גרשוני

פסק דין

1. התובעים, אם ושני ילדיה הקטינים, הגישו תביעה נגד הנתבעים ע"ס 342,456 ₪ בעילות של לשון הרע ופגיעה בפרטיות, בגין צילום התובעים ללא ידיעתם והסכמתם, הפצת ומכירת התמונה וכן פרסומה במרשתת. במסגרת התביעה, נטען כי הדבר מהווה גם הוצאת לשון הרע בשים לב לכותרת תחתה פורסמה התמונה.

2. התביעה הוגשה נגד הנתבעת 1, אשר בעמוד בפייסבוק שלה פורסמה כתבה בה הופיעה תמונת התובעת וילדיה הקטינים, ונגד הנתבע 2, צלם במקצועו, אשר צילם את התובעים ללא ידיעתם והסכמתם, הפיץ ומכר את התמונה.

3. הנתבע 2 הגיש הודעה לצד שלישי נגד הנתבעת 1. להשלמת התמונה יוער כי במהלך ההליך הוגש כתב תביעה מתוקן, אולם זאת רק בהתייחס לזהות הנתבעת 1.

הפרסום

4. התביעה הוגשה בעקבות כתבה שפורסמה בדף הנתבעת 1 באתר הפייסבוק.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 20-02-28970 פלוגית ואח' נ' פורטל זכויות העובדים ואח'

כותרת הכתבה הייתה כדלקמן:

"עד מתי נפלה את בני עמינו?"

עובדת ממוצא אתיופי לא התקבלה לעבודה בטענה שעובדות אתיופיות "אינן נקיות", הגישה תביעה וזכתה בפיצוי של 50,000 ₪!"

תחת הכותרת האמורה, פורסם קישור לכתבה בנוסף לתג הקבצה (האשטאג): **"#די_לאפליה"**. באותו דף ומתחת לאמור, הופיעה תמונה של התובעת עם שני ילדיה הקטינים, כאשר הם נראים יושבים על מדשאה והקטינים מפנים את גבם באופן חלקי למצלמה.

בגוף הכתבה, שכותרתה: **"אפליה חמורה נגד עובדת ממוצא אתיופי"**, נזכר הליך משפטי שהתנהל בבית הדין האזורי לעבודה בחיפה. על פי המתואר, נדונה תביעה של עובדת ממוצא אתיופי שעבדה כעובדת ניקיון בחברת כוח אדם, ונדחתה ע"י מעסיק פוטנציאלי רק בשל מוצאה בטענה שעובדות אתיופיות "אינן נקיות", ונפסק לזכותה פיצוי.

תמצית טענות התובעים

5. לטענת התובעים, הפרסום האמור מהווה פגיעה בפרטיות וכן פגיעה קשה בשמה הטוב של התובעת, וזאת בשל פרסום תמונתה בצמוד לכתבה העוסקת בעובדת אתיופית אשר נטען לגביה "שידיה אינן נקיות". כן נטען, כי ניתן להניח שהתובעת היא התובעת בכתבה, וכי קיבלה לידיה סך של 50,000 ₪, כאשר לא כך הדבר.
6. על פי הנטען, מיד לאחר פרסום תמונתם של התובעים, החלה התובעת לקבל אינספור שיחות טלפון והודעות מדאיגות מקרובי משפחה, חברים ומכרים רבים, אשר קראו את הכתבה וסברו כי מדובר בתובעת.
7. התובעת מעולם לא קיבלה פנייה מאת הנתבעת 1 לבקש את הסכמתה ורשותה לפרסום התמונה ועשיית שימוש בה. כך גם בעלה של התובעת ואביהם של הקטינים.
8. אחות התובעת פנתה אל הפורטל אותו מפעילה הנתבעת 1 מספר פעמים בדרישה להסרת התמונה באופן מיידי, אולם הנתבעת 1 מיאנה להסיר את התמונה בטענה כי התמונה נרכשה ממאגר המכיל צילומים, למרות שהוסבר לנתבעת 1 מספר פעמים כי התובעים מעולם לא אישרו לנתבעת 1 לעשות שימוש בתמונה וכי התמונה פוגעת בפרטיות התובעת וילדיה הקטינים.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 28970-02-20 פלוגית ואח' נ' פורטל זכויות העובדים ואח'

9. לאחר פניית ב"כ התובעים במכתב לנתבעת 1, השיבה הנתבעת 1 כי התמונה נרכשה על ידה ממאגר תמונות באתר Bigstockphoto וציינה כי מי שצילם את התמונה ומכר אותה לאתר הוא הנתבע 2. התובעת הצליחה לאתר את הנתבע 2 והתברר כי מדובר בצלם, אשר צילם את התמונה ללא ידיעתה וללא הסכמתה, תוך עשיית רווח כספי לעצמו באמצעות מכירת התמונה.
10. לטענת התובעת נגרמה פגיעה בשמה הטוב עקב הפרסום הפוגעני, כמו גם לפרטיותם של התובעים. על כן, עתרו התובעים לחייב את הנתבעת 1 לשלם לתובעים פיצוי מכוח חוק הגנת הפרטיות בסך של 100,000 ₪ וכן כפל פיצוי מכוח חוק איסור לשון הרע בסך של 142,456 ₪ (100,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה), ולחייב את הנתבע 2 לשלם פיצויים מכוח חוק הגנת הפרטיות בסך של 100,000 ₪.
11. מטעם התובעת העידו התובעת, אחותה – הגב' X, וגב' Y.

תמצית טענות הנתבעת 1 והצד השלישי

12. הנתבעת 1 רכשה כדת וכדין רישיון להשתמש בתמונה נשוא התביעה מאתר ביג-סטוק, אתר המשמש כמאגר תמונות המכיל למעלה מ-115 מיליון תצלומים ואירועים ללא תגמולים של צלמים מרחבי העולם, הזמינים כמעט לכל מטרה. הנתבעת 1 רכשה את התמונה במטרה לפרסמה לצד פוסט כתמונת אווירה. מטרת הפוסט היא סקירה חדשותית בעניין פסיקה חדשה שהתקבלה בבית הדין לעבודה, שעניינה מתן פיצוי בגין אפליה.
13. לאחר הפרסום, פנתה אחותה של התובעת 1, באמצעות הפייסבוק לנציג מטעם הנתבעת 1 בטענות כלפי פרסום התמונה, והתמונה הוסרה דקות ספורות לאחר מכן, וזאת לפני משורת הדין מאחר שהנתבעת 1 פעלה על פי תנאי הרישיון שרכשה מאתר ביג-סטוק.
14. לטענת הנתבעת 1, אם ייפסק כי ישנה חבות ובוצעה הפרה, הרי שיש להשית את מלוא האחריות והחבות על הנתבע 2, שצילם ומכר את התמונה לאתר ביג-סטוק, ועל הנתבע 2 הייתה החובה לבדוק את סוגיית הזכויות בתמונה בטרם מכירתה לאתר.
15. הנתבעת 1 טוענת עוד, כי פרסום התמונה אינו מהווה פגיעה בפרטיות לפי הוראות החוק וכי עומדת לה הגנת תום הלב, וכן כי פרסום התמונה לא נועד להשפיל או לבזות את התובעים, בהתאם לחוק איסור לשון הרע.
16. מטעם הנתבעת 1 והצד השלישי העיד מר יניר לוי, הבעלים של הנתבעת 1 והצד השלישי.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 28970-02-20 פלוגית ואח' נ' פורטל זכויות העובדים ואח'

תמצית טענות הנתבע 2

17. הנתבע 2 צילם ביום 03.03.2018 באירוע פורים שנערך בפארק באר שבע. מדובר באירוע רב משתתפים ונכחו בו מבקרים רבים, כאשר לצדו היו צלמים נוספים שצילמו תמונות רבות של האירוע. הנתבע 2 צילם תמונות רבות, ובין השאר צילם את התובעים, כאשר פני הקטינים כלל לא ניתנים לזיהוי. לאחר תום האירוע, פרסם הנתבע את התמונות באתר המשמש כמאגר תמונות Bigstockphoto, תחת תנאי שימוש מוגבלים לפרסומים חדשותיים בלבד.

18. הנתבע ציין כי הקפיד למסור את צילום התובעים תחת רישיון שימוש מוגבל ומיוחד אשר שולל שימוש מסחרי של מוצר או שירות ומיועד לצרכים חדשותיים בלבד.

19. הנתבע 2 הפיק סכום זעום בלבד בגין פרסום התמונה נשוא התביעה.

20. הנתבע 2 טוען כי התובעים צולמו כך שלא ניתן לזהות את הקטינים כלל וכמעט לא ניתן לזהות את התובעת 1, וברור כי התמונה לא צולמה בחשאי והצילומים נעשו ברשות הרבים. בעניין זה, צוין כי פרסום צילומי אנשים או ילדים באמצעי תקשורת, לרבות עיתונים, טלוויזיה ואתרי אינטרנט, ללא קבלת רשות מהמזלם, הינה פרקטיקה מקובלת ויום-יומית שאינה אסורה על פי דין.

21. לנתבע 2 לא הייתה כוונה לפגוע בתובעים, והתובעים לא ביססו עוגן כלשהוא בדרישתם לפיצוי מעין עונשי בגין פגיעה במתכוון.

22. לנתבע עומדת הגנת תום הלב, שכן הוא לא ידע ולא היה עליו לדעת על אפשרות הפגיעה בפרטיות.

23. הנתבעת 1 היא שפרסמה את התמונה תחת כותרת ובנסיבות העשויות לפגוע בתובעים, ובנוסף לא צוין בפרסום כי אין קשר בין התובעים לאמור בכתבה, דבר אשר היה עשוי להפחית את הפגיעה הנטענת בתובעים.

24. מטעם הנתבע 2 העיד הנתבע 2.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 20-02-28970 פלוגית ואח' נ' פורטל זכויות העובדים ואח'

דין והכרעה

עילה לפי חוק איסור לשון הרע

25. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע"), קובע כי:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;"

לטענת התובעים, תמונת התובעים בצירוף כותרת הכתבה אשר מייחסת לתובעת טענה כי "ידיה אינן נקיות" וכי הופלתה ולא התקבלה לעבודה בשל כך, מהווה פרסום לשון הרע באופן שעלול להשפיל או לבזות את התובעת בשל מעשים או תכונות שיוחסו לה.

26. ראשית יודגש כי בכתב התביעה וביתר כתבי בית דין שהוגשו על ידי התובעים, לרבות הסיכומים, חזרו וטענו התובעים כי מה שמיוחס לתובעת הוא הטענה כי "ידיה אינן נקיות". ואולם, האמירה של "ידיה אינן נקיות" היא אמירה שמתייחסת לחוסר ניקיון כפיים שפירושו חוסר יושר, חוסר הגינות, וזאת בתחומי הגזל והמוסר. זאת, בעוד שעל פי הפרסום בכתבה נטען כי עובדות אתיופיות "אינן נקיות" אמירה המתייחסת לניקיון פיזי, ושאינה קשורה לחוסר ניקיון כפיים במובן של חוסר יושר.

כאשר ב"כ התובעים נדרש להתייחס לעניין זה, לרבות בסיכומים בעל פה, הוא אישר כי הכוונה היא לניקיון פיזי ואין הכוונה לחוסר ניקיון כפיים במובן של חוסר יושר או חוסר הגינות. כן ציין כי מדובר כנראה בטעות וביקש שזה יתוקן לאמירה כי "היא אינה נקייה" (עמ' 28, ש' 7-5 לפרוטוקול).

על כן, נראה כי הביזוי או ההשפלה הנטענים בעקבות הפרסום הם כי התובעת המופיעה בתמונה הופלתה בטענה שאינה נקייה.

27. כאמור, בפרסום נראים התובעים כשהם יושבים על מדשאה ואין חולק כי הקשר היחיד בין התובעים לבין תוכן הכתבה הוא העובדה כי התובעים הם ממוצא אתיופי, והכתבה מתייחסת לעובדת ממוצא אתיופי אשר הופלתה.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 28970-02-20 פלוגית ואח' נ' פורטל זכויות העובדים ואח'

28. אני מקבלת את טענת התובעת, כי ניתן להסיק מפרסום התמונה בצירוף לכתבה, כי התובעת היא העובדת הנזכרת בכתבה. זאת, בפרט מאחר שהנתבעת 1 לא דאגה לציין כי מדובר בתצלום אילוסטרציה בלבד או כי אין קשר בין המצולמים לבין הכתבה, כפי שראוי היה שתעשה.

29. כאשר נשאלה התובעת בעדותה מהי לשון הרע בפרסום, השיבה התובעת כדלקמן:

ש" בסעיף 4 את טוענת שהפרסום של התמונה ביחד עם הכותרת מהווה הפרה של חוק איסור לשון הרע. תסבירי לי בבקשה, אני מסתכל על הכותרת ואני קורא "מדובר בעובדת אתיופית..." (מקריא) מה לשון הרע בזה?

ת. רואים את התמונה שזו אני. רואים יחד שזה הילדים שלי. בנוסף, אומרים עובדת ממוצא אתיופי לא התקבלה לעבודה בטענה שאינה נקייה. זה אומר שאני מלוכלכת, ושהגשתי פיצוי וקיבלתי כסף וזה לא נכון" (עמ' 8 ש' 17 - 22 לפרוטוקול).

ובהמשך, "הלשון הרע עצמו הוא שאומרים שאני ממוצא אתיופי, ושאיני לא נקייה" (עמ' 9 ש' 20 לפרוטוקול).

מכאן שהתובעת טוענת כי לשון הרע היא שנאמר על התובעת שהיא ממוצא אתיופי ושהיא לא נקייה (עמ' 8 ש' 21 ועמ' 9 ש' 20 לפרוטוקול).

30. ההלכה היא כי בבחינת קיום לשון הרע יתחשב בית המשפט בדרך שבה נתפס הפרסום בעיני האדם הסביר, כאשר המבחן הוא אובייקטיבי כלומר האופן שבו האדם הסביר היה מבין את הפרסום (ראו למשל ע"א 1104/00 אפל נ' חסון, פ"ד נו(2) 607, 617).

31. בענייננו, התמונה פורסמה לצד כתבה שמדברת על פסק דין במסגרתו ניתן פיצוי לתובעת ממוצא אתיופי בגין הפלייתה, ולא ניתן ללמוד מהפרסום האמור, כי ניתן תוקף לטענה שהעובדת ממוצא אתיופי אינה נקייה. ההיפך הוא הנכון.

גם אם ניתן להסיק כי התובעת היא אותה עובדת הנזכרת בכתבה, הרי שמהפרסום לא ניתן ללמוד כי התובעת עצמה אינה נקייה, כפי שהיא מבקשת, ולכל היותר ניתן ללמוד ממנו כי זכתה לפיצוי לאחר שנטען כי עובדות אתיופיות, באופן כללי, אינן נקיות.

על כן, אני סבורה כי אין בצילום כדי להשפיל את התובעת או לבזותה בעיני האדם הסביר. לאמור יש להוסיף, כי לא הוכח שאנשים אחרים ראו בצילום בצירוף לכתבה משום השפלה או ביזוי. גם העדות מטעם התובעת, אחותה – גב' X וקרובת משפחה נוספת – גב' Y, לא טענו בתצהיריהן או בעדותן כי התרשמו שמדובר בפרסום מבזה או משפיל.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 28970-02-20 פלוגית ואח' נ' פורטל זכויות העובדים ואח'

לאור האמור, לא הוכחה הטענה לפיה האדם הסביר יראה בצילום בצירוף הכתבה משום צילום העלול להשפיל את התובעת או לבזותה.

משכך, התביעה בעילת לשון הרע נדחית.

עילה לפי חוק הגנת הפרטיות

32. הזכות לפרטיות היא זכות חשובה שזכתה למעמד חוקתי (סעיף 7 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו).

סעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות") קובע כי: "לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו".

סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות מגדיר מהי פגיעה בפרטיות.

33. התובעת טוענת כי הנתבעים הפרו את סעיפים 2(4), 2(6), 2(9) ו-2(11) לחוק הגנת הפרטיות. הסעיפים הרלוונטיים בחוק הגנת הפרטיות, על פי טענת התובעת, קובעים כי פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה:

"(4) פרסום תצלומו של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזותו;

...

(6) שימוש בשם אדם, בכינויו, בתמונתו או בקולו, לשם ריוח;

...

(9) שימוש בידיעה על עניניו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה;

...

(11) פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות עברו המיני, או למצב בריאותו, או להתנהגותו ברשות היחיד."

34. באשר לסעיף 2(4) לחוק הגנת הפרטיות, עיון בצילום בו נראים התובעים יושבים על מדשאה, מעלה כי לא מדובר בצילום שיש בו עצמו כדי להשפיל או לבזות את התובעים. הדבר גם לא נטען, וכל שנטען הוא לביזוי והשפלה בקשר עם פרסום הצילום לצד הכתבה. ויודגש, לא די בכך שלתובעים נגרמה מבוכה מהפרסום ויש להוכיח שהפרסום עלול להשפיל ולבזות, וזאת על פי מבחן אובייקטיבי. התובעים לא הוכיחו זאת ועל כן, יש לדחות את טענת התובעים לפגיעה בפרטיות בגין סעיף זה.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 28970-02-20 פלוגית ואח' נ' פורטל זכויות העובדים ואח'

35. סעיפים 92(9) ו-112(11) לחוק הגנת הפרטיות, אינם רלוונטיים לטענות הנטענות בכתב התביעה. התמונה צולמה ברשות הרבים ואין בה כל שימוש בידיעה על ענייניהם הפרטיים או פרסום הנוגע לצנעת חייהם האישיים של התובעים. התובעים גם אינם מפרטים כיצד הופרו סעיפים אלה ודי בכך כדי לדחות את טענת התובעים בעניין זה.

36. סעיף 62(6) לחוק הגנת הפרטיות, עוסק בפגיעה שנעשתה באמצעות שימוש בתמונת התובעים לשם רווח.

37. בפסיקה נקבע כי די בכך שעצם מטרת הפרסום היא רווח, גם אם בפועל לא הופק רווח. על כן, התובעים לא נדרשים להוכיח כי הנתבעים הפיקו רווח בפועל אלא כי זו הייתה המטרה.

כך,

"סעיף 62(6) קובע מפורשות כי מה שנחשב לפגיעה בפרטיות הוא מטרת הפרסום ולא תוצאתו, דהיינו, די שהפרסום נעשה לשם רווח הגם שבפועל לא הופק רווח, על מנת להכנס תחת כנפי סעיף זה. זהו הפירוש היחיד אשר ניתן לתת לסעיף 62(6), שאם לא כן, ואם היה בדעת ב"כ הנתבעים, היה ניסוחו חייב להיות שונה באופן שיציג נאמנה את דרישת הרווח הממשי, לדוגמא – "שימוש בשם אדם, בכינויו, בתמונתו או בקולו אשר הופק מהם רווח". תוספת המילה "לשם" לפני "רווח" מבהירה חד-משמעית כי מדובר בכוונת רווח ואין נפקא מינה אם הופק הרווח בפועל, אם לאו".

ובהמשך,

"היעלה על הדעת כי עיתון יהיה רשאי לקחת תמונה של מאן-דהוא, אולי אפילו של הח"מ, ולהשתמש בה לצורכי פרסום כלשהם (של העיתון עצמו, של בגדים, של משקפיים או נעליים) מבלי לקבל את הסכמתו? המקום ונסיבות צילום התמונה אינם חשובים ואינם רלבנטיים. אם אכן צולמה התמונה במקום ציבורי, ניתן להכניסה לעיתון במסגרת סיקור האירוע הרלבנטי בו צולמה או במסגרת התייחסות עניינית אחרת כלשהי, אבל לא במסגרת מודעת פרסומית, או כפי שאומר התובע 2 בחקירתו הנגדית בעמ' 16: "אין לי בעיה שתצולם תמונה שלנו לעיתון ערים במסגרת כתבה אך לא כפרסומית לעיתון ערים". (ת"א (שלום תל אביב-יפו) 19080/91 מיקי ברקוביץ' נ' עיתונות מקומית בע"מ (נבו 20.12.1992) הדגשה שלי – ע.ק).

עוד נקבע בפסיקה כי רווח אינו רווח כספי בלבד אלא כולל גם הפקת תועלת וטובת הנאה לרבות רווח תדמיתי.

"כך גם הרווח פורש באופן מרחיב בפסיקה אשר יכול שיהא בכסף או בהפקת תועלת אחרת מהפרסום ולא על פי פרשנותו הצרה, לרווח כספי בלבד (ת.א. 2578/00 אריאל מקדונלד נ.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 28970-02-20 פלוגית ואח' נ' פורטל זכויות העובדים ואח'

מקדונלד'ס (אלוניאל) בע"מ ואח', [פורסם בנבו] 01/07/02; ת.א. (תל-אביב) 19080/91 מיקי ברקוביץ נ' עיתונות מקומית בע"מ [פורסם בנבו]. אוסיף, כי הוראת סעיף 2 (6) לחוק יש בה משום הרחבה של האיסור שנקבע בסעיף 34א. לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] הקובע: "פגיעה בדמותו של אדם היא השימוש ללא הסכמתו בשמו, בכינויו, בתמונתו או בקולו, למסחר או לפרסומת מסחרית". לאור האמור, ככל שהפרסום נעשה ע"י גוף שפעולתו אינה למטרות מסחריות ובכלל זה גוף שאינו למטרות רווח, הבחינה הרלוונטית היא מטרת הפרסום, אם הוא נועד להביא רווח לרבות הפקת תועלת וטובת הנאה, שיטיבו עם פעולותיו העתידיות של המפרסם".

ובהמשך,

"בבחינת הפרסום כמובא לעיל אם הוא נעשה לשם רווח, אין נפקא מינא אם הוא סייע בפועל לתדמית של הנתבעת ו/או הביא להרמת תרומות לטובתה. תכליתו של הפרסום כפי שעולה מכתב ההסכמה היא להביא לתועלת תדמיתית לנתבעת או לגיוס תרומות עבורה... לאור האמור נימצא כי מטרת הפרסום גם לפי שיטתה של הנתבעת היא להפקת רווח תדמיתי או גיוס תרומות ובפרט לאור מובנו הרחב של המונח "לשם רווח" בפסיקה כמובא ברישא של פסק הדין ולא מוטל הנטל על התובעת להוכיח את התעשרות הנתבעת להוכחת תביעתה בעילה זו. בהתאם לכך, אני קובעת כי הוכחה פגיעה בפרטיות של התובעת בפרסום כאמור בסעיף 2 (6) לחוק הגנת הפרטיות" (ת"א (שלום י-ם) 1919-10 טל כורץ נ' ויצ"ו הסתדרות עולמית לנשים ציוניות (26.12.2013)).

וכן, "הפסיקה בעניין סעיף זה קבעה כי "לשם ריווח" אינו רק לשם רווח כלכלי טהור, אלא לכל רווח שהוא, ר' דניאל פרידמן, אלרן שפירא בר-אור, דיני עשיית עושר ולא במשפט (כרך א, מהד' 3, 2015) עמ' 21-520.

לפיכך, כאשר הנתבע השתמש במכוון בתמונת התובע על מנת לקיים יחסי מין, הרי מדובר בשימוש בתמונת אדם לשם 'ריווח', ומכאן מדובר בהפרה מובהקת של פרטיות התובע. (ת"א (שלום הרצ' 11586-02-18 טל וינר נ' אייל קרול (נבו 10.1.2021)).

38. בענייננו, הנתבע 2 העמיד את הצילום למכירה באתר Bigstockphoto, כאשר הוא עצמו מאשר כי קיבל על כך תמורה (עמ' 16 ש' 31-32 לפרוטוקול). על כן, מדובר בשימוש בתמונת התובעים לשם רווח וחלה פגיעה בפרטיות לפי סעיף 2(6) לחוק הגנת הפרטיות.

39. הנתבעת 1 השתמשה בצילום במסגרת כתבה אשר פורסמה בדף הפייסבוק שלה. לפי האמור בתצהיר מטעם הנתבעת 1, מדובר בדף פייסבוק שהוא חלק מפורטל בתחום דיני העבודה – "פורטל זכויות העובדים", אשר מספק מדריכים בנושא דיני עבודה ומנוהל, בין היתר, על ידי עורכי דין מובילים בתחום (סעיפים 5 – 6 לתצהיר). עוד מצוין בתצהיר מטעם הנתבעת 1 כי

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 28970-02-20 פלוגית ואח' נ' פורטל זכויות העובדים ואח'

הנתבעת 1 נוהגת להשתמש בתמונות אווירה לצד פרסומיה על מנת להעלות את החשיפה לתכנים שהיא יוצרת (סעיף 12 לתצהיר).

אמנם, המודל העסקי של הפורטל ובתוכו דף הפייסבוק לא הוברר עד תום, אולם הנתבעת 1 לא הכחישה כי לצד המטרה (הראויה) של עדכון הציבור בנוגע לזכויות המגיעות לו על פי חוק, יש תמורה עסקית כזו או אחרת לנתבעת 1, מהתנועה בדף הפייסבוק ומחשיפה שמקבלים עורכי דין שהם לקוחותיה.

הדבר נלמד מעדותו של העד מטעם הנתבעת 1 לפיה יש לו משרד פרסום דיגיטלי והפורטל קשור אליו (עמ' 20 ש' 31 – 33 לפרוטוקול), וכי מדובר בדף פייסבוק פופולרי (עמ' 21 ש' 9 – 12 לפרוטוקול) ומדף הפייסבוק ניתן להגיע לפורטל שם מעורבים עורכי דין (עמ' 21 ש' 13 – 14 לפרוטוקול). הדבר נלמד גם מנספח 5 לתצהיר הנתבע 2, צילום של דף מפורטל זכויות העובדים ובו הזמנת הגולשים באתר לפנות לקבל ייעוץ במספר הטלפון המופיע באתר. למעשה, מדובר בקידום שירות שמבקשת הנתבעת 1 לספק, ועל כן פרסום באתר מהווה שימוש עסקי. על כן, אין מדובר באתר חדשות אלא בדף פייסבוק שמטרתו לקדם את הפורטל של הנתבעת 1 כחלק ממשרד הפרסום הדיגיטלי שלה.

לעניין זה אף יוער כי אין מדובר בשימוש חדשותי בתמונה שכן אין כל קשר בין התמונה לבין תוכן הכתבה. העד מטעם הנתבעת 1 אישר בעדותו כי הקשר היחיד בין התמונה לבין הכתבה הוא העובדה שהתובעת ממוצא אתיופי (עמ' 26 ש' 1 – 9 לפרוטוקול). לפיכך, כאשר מדובר ב"תמונת אווירה" שמטרתה להעלות את החשיפה (כטענת הנתבעת 1 בסעיף 12 לתצהיר מטעמה), כלומר להביא לתנועה מוגברת בדף הפייסבוק וכתוצאה מכך באתר הנתבעת 1, יש לקבוע כי יש בפרסום כדי להביא לנתבעת 1 רווח, ולכל הפחות יש בו תועלת לרבות רווח תדמיתי.

על כן, אני סבורה כי מתקיימת פגיעה בפרטיות לפי סעיף 2(6) לחוק הגנת הפרטיות.

40. לטענת הנתבעים, עומדת להם הגנת תום הלב לפי סעיף 18(2)(א) לחוק הגנת הפרטיות, הקובע כדלקמן:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה בפרטיות תהא זו הגנה טובה אם נתקיימה אחת מאלה:
(1)....

(2) הנתבע או הנאשם עשה את הפגיעה בתום לב באחת הנסיבות האלה:

(א) הוא לא ידע ולא היה עליו לדעת על אפשרות הפגיעה בפרטיות;

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 28970-02-20 פלוגית ואח' נ' פורטל זכויות העובדים ואח'

41. לעניין זה טוענת הנתבעת 1 כי עומדת לה הגנת תום הלב לפי סעיף 18(2)(א) לחוק הגנת הפרטיות, שכן היא פעלה בהתאם לרישיון שרכשה מאתר ביג-סטוק, וכן לנוכח התנהגותה בתום לב, בדרך מקובלת וללא כל כוונה לפגוע.

ראשית יצוין כי שימוש בתמונה על פי רישיון מהווה הגנה אפשרית מפני טענה להפרת זכויות יוצרים ותו לאו, ואין בכך כדי להגן על הנתבעת 1 מפני תביעה על פי חוק הגנת הפרטיות. ויודגש, שימוש בתמונה, אף אם אינה מפרה זכויות יוצרים, עלול להוות הפרת הזכות לפרטיות.

הנתבעת 1 מאשרת כי השתמשה בתמונה אך ורק מאחר שמדובר בתובעים שנמנים עם בני העדה האתיופית וללא כל קשר לתוכן הכתבה. לכן, העובדה שהנתבעת 1 פעלה בהתאם לרישיון, עובדה שלא נסתרה, אינה מספקת כדי להוות הגנה, שכן על מנת שפרסום ייחסה תחת הגנת תום הלב, נראה כי עליו להיות קשור לכתבה החדשותית, מה שאין כן בעניינינו. כאשר נעשה שימוש בתצלום שאין בו כל קשר לתוכן הכתבה, לא ניתן לטעון שהנתבעת לא ידעה ולא היה עליה לדעת על אפשרות הפגיעה בפרטיות. בפרט, כאשר מדובר בצילום משפחתי הכולל קטינים.

42. לטענת הנתבע 2, עומדת לו הגנת תום הלב לפי סעיף 18(2)(א) לחוק הגנת הפרטיות, שכן הוא פרסם את התמונות כפרקטיקה מקובלת תחת רישיון שימוש מיוחד אשר מוגבל לצרכים חדשותיים.

אין בידי לקבל טענה זו. הצילום נעשה לשם רווח, כאשר לנתבע 2 אין שליטה על השימוש שיעשה בו. ברי כי לא ניתן לקבוע, מבחינה אובייקטיבית, כי הנתבע 2 לא ידע או כי לא היה עליו לדעת על אפשרות הפגיעה בפרטיות. ויודגש שוב כי רישיון שימוש רלבנטי בהתייחס לזכויות יוצרים בלבד, כך שלמרות קיומו של רישיון, עדיין עשויה להיות פגיעה בפרטיות.

43. על כן, לא עומדת לנתבעים הגנה.

הפיצוי

44. מדובר בתביעה לתשלום פיצוי ללא הוכחת נזק.

בבוא בית המשפט לפסוק פיצוי, תילקח בחשבון גם העובדה שהנתבעת 1 פעלה לאלתר להפסקת הפרסום בסמוך לפנייה מטעם התובעים. כך, מהעדויות והמסמכים בתיק עולה כי התמונה הוסרה מספר דקות לאחר הפנייה מטעם התובעים, כאשר הפרסום היה בדף הפייסבוק במשך מספר שעות בלבד, כפי שמאשרים גם התובעים בסיכומיהם (סעיף 31 לסיכומים).

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 20-02-28970 פלונית ואח' נ' פורטל זכויות העובדים ואח'

בניגוד לטענת התובעים, לא סביר כי במשך מספר שעות, הגיע הפרסום לעשרות אלפי עוקבים. יוער כי מלבד שתי העדות שהובאו לעדות מטעם התובעים, שתיהן בנות משפחה, לא הובאו עדים נוספים אשר העידו כי נחשפו לפרסום.

על כן מדובר בהיקף תפוצה מוגבל לאור פרק הזמן הקצר בו פורסמה התמונה בדף הפייסבוק.

45. אני סבורה כי אין מקום לפסוק פיצוי עונשי מוגדל שכן לא הוכחה כל כוונה לפגוע בפרטיות התובעים, וכאשר נקבע כי לא היה בפרסום כדי להביא לביזוי והשפלה.

46. העובדה שפני הקטינים אינם מופנים למצלמה אינה משנה שכן הקטינים צולמו עם אמם ודי בכך כדי לזהותם.

47. מסקירת הפסיקה אותה מזכירים הצדדים עולה כי בתי המשפט פסקו בתביעות בגין פגיעה בפרטיות סכומים כדלקמן:

- תא"מ (רחובות) 1041-05-16 **לוסיין אבליאן נ' המבורג הפקות בע"מ** (09.01.2020) – שימוש בתמונת התובעת, מלצרית במסעדה, ביישומון המסעדה. בית המשפט פסק פיצוי בסך של 15,350 ₪.
- ת"א (ת"א) 32631/07 **גל ליאת נ' אמריקנה אינס בע"מ** (21.06.2009) – פרסום תמונת התובעות רוחצות בג'קוזי של המלון בבגד-ים באחד מדפי האינטרנט של הנתבעת המציג מידע פרסומי ושיווקי. בית המשפט פסק פיצוי בסך של 10,000 ₪ לכל אחת מהתובעות.
- ת"א (ב"ש) 23288-02-12 **א.ד. נ' אחים נטע בע"מ** (14.10.2018) – שימוש בתמונת התובעת אשר צולמה בעת שסעדה במסעדה לצורך פרסום המסעדה כאשר תמונתה הופיעה על גבי אוטובוסים ברחבי העיר בתמונות ענק. בית המשפט פסק פיצוי בגין פגיעה בפרטיות בסך של 15,000 ₪. יוער כי נפסק פיצוי נוסף בסך של 5,000 ₪ בעילה של עשיית עושר.
- ת"א (י-ם) 5425/06 **פלוני נ' פלוני** (26.6.2007) – שימוש בקטעים מסרט חתונת התובעים לצורך הפקת סרטון פרסומי של גן אירועים בו נערכה חתונתם. הסרטון הוקרן פעם אחת לכמה עשרות אנשים וכלל צילום של התובעת בבגד ים. בית המשפט פסק פיצוי בסך של 10,000 ₪ לשני התובעים יחד.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 28970-02-20 פלוגית ואח' נ' פורטל זכויות העובדים ואח'

- ת"א (שלום י-ם) 1919-10 טל כורך נ' ויצ"ו הסתדרות עולמית לנשים ציוניות (26.12.2013) אשר נזכר לעיל – פרסום תמונת התובעת (בת 3) בחוברת שהופצה ע"י הנתבעת וכן באתר אינטרנט של הנתבעת. בית המשפט פסק פיצוי בסך של 15,000 ₪.

מפסקי הדין האמורים עולה כי הפיצוי נע בטווח שבין 10,000 ₪ לבין כ- 15,000 ₪.

48. התובעים הזכירו פסקי דין נוספים אולם הללו שונים מענייננו, כפי שיפורט להלן:

- ת"א (ת"א) 5560-04-22 מעין פרתי נ' אלוניאל בע"מ (24.04.2024) – שימוש בשמה של התובעת, כתבת ערוץ 12 בפרסום של מקדונלדס שהופץ בהודעה פרסומית לעשרות אלפי לקוחות. בית המשפט פסק פיצוי בסך של 40,000 ₪. מדובר בתובעת מוכרת ומפורסמת, דבר המשליך על גובה הפיצוי.

- ת"א (הרצ'י) 21945-07-14 פלוני נ' אריאל סמל ואח' (31.01.2016) – פרסום תמונות ערום של התובע בספר, במרשתת ובמגזין. בית המשפט פסק פיצוי בסך 130,000 ₪. מדובר כאמור בפרסום תמונות ערום, דבר המשליך על גובה הפיצוי.

- ת"א (הרצ'י) 11586-02-18 טל וינר נ' אייל קרוזל (20.01.2021) – התחזות לתובע באפליקציית הכריות תוך שימוש בתמונת התובע והצעה לאקט מיני. בית המשפט פסק פיצוי בסך של 100,000 ₪ בעילות של פגיעה בפרטיות ולשון הרע. מדובר בפרסום הכולל הצעות מיניות, דבר המשליך על גובה הפיצוי.

- ת"א (ת"א) 39123-12-10 ש.ז. נ' עדי ארז ואח' (30.6.2013) – פרסום תמונות הריון חושפניות ואישיות של התובעת אשר צולמו בסטודיו לצילום של הנתבעת, וזאת בתערוכה בקניון ובשני מקומות נוספים. בית המשפט פסק פיצוי בסך של 90,000 ₪. מדובר בפרסום תמונות חושפניות ואישיות, דבר המשליך על גובה הפיצוי.

על כן, בשים לב לנסיבות השונות, לא ניתן ללמוד מהמקרים האמורים לענייננו.

- 49. התובעים טוענים כי יש לחייב את הנתבע 2 בגין כל מכירה של התמונה, שכן הנתבע 2 הודה כי מכר את התמונה למספר אתרים. מאחר שבפועל לא הוכח כי נעשה שימוש בתמונה מעבר לפרסום מושא התביעה, לא מצאתי לקבל את טענת התובעים.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 28970-02-20 פלוגית ואח' נ' פורטל זכויות העובדים ואח'

50. על כן, בנסיבות ענייננו, כאשר מדובר בפרסום שפורסם לזמן קצר, ומשנקבע כי אין בפרסום דבר העלול לבזות או להשפיל את התובעים מחד, וכאשר מאידך פורסמה תמונתם של התובעים ללא הקשר מתאים ונמצא כי מדובר בפגיעה בפרטיות, אני מעמידה את הפיצוי בגין הפרסום בסך של 10,000 ₪ לכל אחד מהתובעים, ובסה"כ 30,000 ₪.

51. מאחר שמצאתי כי שני התובעים פעלו למטרת רווח, יישאו הנתבעים בפיצוי האמור בחלקים שווים.

52. באשר להודעה לצד שלישי ששלח הנתבע 2 נגד הנתבעת 1, אציין כי מאחר שנמצא ששני הנתבעים חבים בפיצוי, וכאשר חיובו של הנתבע 2 הוא עצמאי ואינו נובע מהפרסום על ידי הנתבעת 1, לא מצאתי לקבל את ההודעה לצד שלישי, ואני מורה על דחייתה.

סוף דבר

53. אני מחייבת את הנתבעים לשלם לתובעים סך של 30,000 ₪, כאשר הנתבעים יישאו בתשלום האמור בחלקים שווים – כל צד במחצית.

כמו כן, בשים לב לסכום התביעה ומנגד לסכום שנפסק בפועל, וכאשר התביעה בעילת לשון הרע אף נדחתה, מצאתי לפסוק הוצאות ושכר טרחת עו"ד בשיעור מינימלי בלבד. על כן, אני מחייבת את הנתבעים לשלם לתובעים הוצאות משפט בסך של 1,000 ₪ ושכר טרחת עו"ד בסך כולל של 6,000 ₪. הנתבעים יישאו בסכומים שנפסקו בחלקים שווים – כל צד במחצית.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט' אלול תשפ"ד, 12 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.

עירית קויפמן, שופטת בכירה